

همیشه با امام

(یادی از آیت الله توسلی)

درین چمن چو در آید خزان به یغمایی
رهش به سرو سہی قامت بلند مباد
هر آنکہ روی چو مہمت بہ چشم بد بیند
بر آتش تو بجز جان او سپند مباد

(حافظ)

۲۷ بهمن ماه، سالگرد رحلت آیت الله توسلی است؛ عالم عاملی که زندگی و جان خود را در راه امام فدا کرد. مرگ استثنایی او در حال دفاع از حریم امام خمینی نه تنها نشانگر صداقت و اخلاص او در پیمودن راهی است که لحظه‌ای در آن تردید نداشت بلکه نشانگر مظلومیت انقلاب اسلامی و ملت ایران است.

مرحوم آیت الله توسلی از معدود افرادی است که از دوران نوجوانی سعادت دیدار و آشنایی با کیمیای حیات بخش وجود امام را پیدا کرد. از کلاس ششم ابتدایی در درس اخلاق امام حضور

یافت و با وجود آنکه به قول خودش چنان درسی را به تمام معنا درک نمی کرد ولی آن درس و آن مدرس را هرگز ترک نکرد. بعد از آن درس بود که راهی قم شد و زندگی طلبگی در محضر مرادش را بر دیگر راههای زندگی ترجیح داد. همه آشنایان و نزدیکان او تجلی خورشید امام را در شخصیت او می دیدند. مثل همه یاران امام با محبت و مخلص و فداکار و صادق بود. قبل از پیروزی انقلاب، در راه امام، فداکاریها کرد و خوف تعقیب و دستگیری و زندان و مصیبتها را بجان خرید و در تمامی فعالیتهای حوزوی و سیاسی بیت امام فعال بود.

بعد از تبعید امام با همه خطرات و دشواریها، همواره ملتزم دفتر امام بود و در آنجا حضور داشت تا دفتر تعطیل نشود با این حال چون طاقت دوری امام را نداشت با دشواری فراوان خود را به نجف رساند. امام خمینی، صلاح دید که او در کشور باشد و او به قم بازگشت و یکی از حلقه های واسط امام خمینی و عاشقان و مقلدان امام در داخل کشور شد. شاگردی امام و همدرسی با شهید مصطفی خمینی در رشد علمی و معنوی و مبارزاتی او تأثیر عمیق داشت.

او در تمام مدتی که امام در تبعید بود از دفتر امام جدا نشد. بعد از پیروزی نیز لحظه ای از همراهی امام و پیمودن راه او غفلت نکرد. از صبح زود تا دیر وقت شب در دفتر امام حضور داشت و مسئولیتهای متعددی را بر عهده گرفته بود. او مسئول ملاقاتهای عمومی و خصوصی امام بود و پاسخگویی به پرسشهای شرعی را بر اساس فتاوی امام بعهده داشت. او دارای جایگاهی علمی شاخصی بود که می توانست برای مشتاقان، مبانی فقهی و اصولی امام را توضیح دهد و تبیین کند. او از نزدیکترین افراد به امام محسوب می شد و همیشه نگاهش به امام بود. مرحوم آیت الله توسلی به علت دلبستگی که به خانواده شهدای انقلاب و جنگ تحمیلی و همچنین محرومین جامعه و خدمتگزاری به آنان داشت، رابط آنها و امام بود.

امام خمینی طی نامه ای خطاب به او نوشت:

«با سلام و دعا. جنابعالی سالیان دراز مشغول درس و بحث بوده و از شروع انقلاب اسلامی تا پیروزی و پس از پیروزی انقلاب تاکنون زحماتی کشیده و از افراد صالح و مورد علاقه

اینجانب می‌باشید. شما از دوستان متدین، با صفا و پاک اینجانب می‌باشید جنابعالی از طرف اینجانب وکیل بوده تا تمامی امور شرعیه را بدان صورت که دستور شرع است انجام دهید. از خداوند می‌خواهم تا به شما توفیق دهد تا هرچه بیشتر و بهتر بتوانید به اسلام و انقلاب خدمت کنید. والسلام علیکم و رحمۃ اللّٰه.»

(صحیفه امام، ج ۲۱، ص ۲۰۷)

او تا آخر عمر نورانی امام خمینی در دفتر امام خدمت می‌کرد و بعد از رحلت امام هم تا پایان عمر خود در همان دفتر کوچک خود در جماران به خدمت مشغول بود و به فعالیتهای علمی و فرهنگی خود ادامه می‌داد.

او شجاع و راستگو و صادق بود. بشدت از غیبت پرهیز می‌کرد و همواره در باره حفظ حیثیت و آبروی همه افراد و اشخاص هشدار می‌داد و نمی‌توانست تحمل کند به شخصیتهای انقلابی ظلمی صورت گیرد.

مصیبت رحلت امام خمینی و سپس یادگار امام، او را فرسوده ساخت. از آن پس وقتی سخنرانیهای امام از سیما پخش می‌شد به صفحه تلویزیون چشم می‌دوخت و می‌گریست. بعد از ارتحال امام از عوام فریبی و ترویج خرافه‌گرایی و بخصوص توهین به بیت امام بسیار محزون و دلشکسته بود.

و سرانجام نیز در مجمع تشخیص مصلحت نظام در حالی که در اعتراض به متحجران و خناسان و دشمنان امام از اندیشه و راه امام و از حریم محبوب و مرادش دفاع می‌کرد در مرگی شهادت گونه به سوی یار پر کشید. یادش گرامی باد.*

* برگرفته از کتاب "همیشه با امام"، به اهتمام مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (معاونت فرهنگی)، ناظر: محمد علی خسروی، تهران: چاپ و نشر عروج، ۱۳۷۸ (چاپ اول)